

ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
 ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 — ΕΝΑΝ ΤΙ ΚΑΘ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 — ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΟΥ
 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ Η ΔΕΥΘΥΝΟΥΝΣΙΣ ΚΑΙ
 ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ
 ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ

Υποδήματα άνδρικά ραφτά Δραχ. 160
 γυναικεία τουαλέτας Δραχ. 160
 Υποδήματα περιπάτου Δραχ. 60

ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

ΤΟΥ ΓΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ Κ. ΑΘΑΝ. ΦΙΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Το παράδειγμα, ίδιού του θέματος του σημερινού μας λόγου όπως έκπηδα εκ του χρονοσίου Ιεροῦ Εὐαγγελίου Μεγαλοκωνσταντίνου, σωτηρίου θέματος Διότι το καλόν παράδειγμα φωτίζει. Αυτό σώζει και λαμπρύνει τους ανθρώπους. Και το καλόν παράδειγμα φορέας και διδασκαλίας είναι ο πιστός οπαδός του Κυρίου 'Ιησού. Πρώτος υπήρξαν οι άγιοι 'Απόστολοι. Δεύτεροι μετ' αὐτούς οι θεοφόροι Πατέρες, πλήθος τῶν ὁσίων τῆς Δ' Οικουμένης Σύνοδος ἐφ' ἧς ἐκείνην ἔσπευσαν ἡμεῖς. Εἰς ὅλας τὰς γενεάς τῶν ἀνθρώπων καλόν παράδειγμα, φωτίζον, ἄγιον εἶναι οἱ Χριστιανοί. «Μεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» δι' ὅλους μας λέγει ὁ Χριστὸς. Καὶ μετὰ τὸν λόγον τοῦτου παρακινήθη ὁ ἄλλος μας ἐπιδείξιν παραδείμματος.

Α' Ἄλλα ποῖον εἶναι τὸ καλόν αὐτὸ παράδειγμα ποῦ πρέπει νὰ δεικνύμεν ὅλοι μας καὶ τὸ καθεὶς εἰς τὸν ἄλλον; Εἶναι:

1. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων. Φυσικῶς, πρωτίστως καλόν παράδειγμα τῶν καλῶν λόγων. Διότι ὁ καλὸς ἢ ὁ κακὸς λόγος εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ ἔργου. Πέσει φιλονεικία, πόσει δυσσεβεία, πόση ἐγκλήματα ἀκήκη καὶ δράματα οἰκογενειακά καὶ κοινωνικά δὲν ἐξελκίσθησαν ἀπὸ ἑνὸς κακοῦ πειραστικῶν, ὑβριστικῶν, προσβλητικῶν λόγων. Μία διφορούμενη ἀκόμη λεξολογία καὶ ἀναμνη τὸ κακόν. Καὶ φωνοὶ καὶ δολοφονίαι καὶ αἵματα καὶ δικαστήρια καὶ καταστροφῆς ἀπερηφραστοί! Ἀπὸ ἑνὸς λόγου. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

Χριστιανοί, ἄλλα νὰ λέγομεν καὶ ἄλλα νὰ πράττομεν. Μὲ τὸ στόμα νὰ πεινοῦμε ἕνα καὶ εἰς τὴν πράξιν νὰ τὸν κατατρέχομεν. Καὶ τί γίνεται τότε; Φωτίζομεν ἢ σκοτίζομεν; Οἰκοδομοῦμε ἢ κρημνίζομεν; Ἄλλοιμονος μας. Μὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς φῶτα νὰ φωτίζωμεν τὸν κόσμον καὶ ἡμεῖς μὴ εἴμεν τὸ κακὸν τῶν κακῶν μας ἔργων παράδειγμα τῶν σκοτιζομένων. Ὅχι λοιπὸν χίλιες φορὲς δι. Καὶ ρητὰς μὰς εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὗτος λαμπρὸς τὸν φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὸν ἕν τῶν οὐρανῶν».

Φωτίζον διδασκόντων, συγκινούν τὰ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ ἄς πρὸς τοῦ ἄλλου. Ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἐαυτούς μας, τί κέρμεν τὸ παράδειγμα τὸ καλόν;

1. — Συντελεῖ εἰς τὴν ὁδοῦν τὸν Θεοῦ. Ρητὰς καὶ σαφῶς μὲν τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς. «Ὅταν εἴπη, οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν δοξάσονται τὸν Πατέρα σας ποῦ εἶναι καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ αὐτὸ πράγμα γίνεται. Ὅπως τὰν ἴδωσιν Χριστιανούς νὰ κίνομεν τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσχημονῶν τὸν ἐλασφισμὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀγνοίας τὸν Θεόν. Ἀπὸ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τὸς κακοὺς Χριστιανούς, παίρνομεν ἀφορμὴν καὶ τὸν ἐλασφισμὸν Ἄντιθέτως ὅταν μὴ ἀντιπικρῶσιν ὅπως πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀνθρώπους μετὰ πίστιν καὶ ἀγαθότητα καὶ καλοσύνην τέτε δοξάζουσιν τὸν Θεόν μας. Τότε κίνομεν τὸν Θεόν τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

Χριστιανοί, ἄλλα νὰ λέγομεν καὶ ἄλλα νὰ πράττομεν. Μὲ τὸ στόμα νὰ πεινοῦμε ἕνα καὶ εἰς τὴν πράξιν νὰ τὸν κατατρέχομεν. Καὶ τί γίνεται τότε; Φωτίζομεν ἢ σκοτίζομεν; Οἰκοδομοῦμε ἢ κρημνίζομεν; Ἄλλοιμονος μας. Μὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς φῶτα νὰ φωτίζωμεν τὸν κόσμον καὶ ἡμεῖς μὴ εἴμεν τὸ κακὸν τῶν κακῶν μας ἔργων παράδειγμα τῶν σκοτιζομένων. Ὅχι λοιπὸν χίλιες φορὲς δι. Καὶ ρητὰς μὰς εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὗτος λαμπρὸς τὸν φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὸν ἕν τῶν οὐρανῶν».

Φωτίζον διδασκόντων, συγκινούν τὰ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ ἄς πρὸς τοῦ ἄλλου. Ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἐαυτούς μας, τί κέρμεν τὸ παράδειγμα τὸ καλόν;

1. — Συντελεῖ εἰς τὴν ὁδοῦν τὸν Θεοῦ. Ρητὰς καὶ σαφῶς μὲν τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς. «Ὅταν εἴπη, οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν δοξάσονται τὸν Πατέρα σας ποῦ εἶναι καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ αὐτὸ πράγμα γίνεται. Ὅπως τὰν ἴδωσιν Χριστιανούς νὰ κίνομεν τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσχημονῶν τὸν ἐλασφισμὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀγνοίας τὸν Θεόν. Ἀπὸ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τὸς κακοὺς Χριστιανούς, παίρνομεν ἀφορμὴν καὶ τὸν ἐλασφισμὸν Ἄντιθέτως ὅταν μὴ ἀντιπικρῶσιν ὅπως πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀνθρώπους μετὰ πίστιν καὶ ἀγαθότητα καὶ καλοσύνην τέτε δοξάζουσιν τὸν Θεόν μας. Τότε κίνομεν τὸν Θεόν τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

Χριστιανοί, ἄλλα νὰ λέγομεν καὶ ἄλλα νὰ πράττομεν. Μὲ τὸ στόμα νὰ πεινοῦμε ἕνα καὶ εἰς τὴν πράξιν νὰ τὸν κατατρέχομεν. Καὶ τί γίνεται τότε; Φωτίζομεν ἢ σκοτίζομεν; Οἰκοδομοῦμε ἢ κρημνίζομεν; Ἄλλοιμονος μας. Μὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς φῶτα νὰ φωτίζωμεν τὸν κόσμον καὶ ἡμεῖς μὴ εἴμεν τὸ κακὸν τῶν κακῶν μας ἔργων παράδειγμα τῶν σκοτιζομένων. Ὅχι λοιπὸν χίλιες φορὲς δι. Καὶ ρητὰς μὰς εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὗτος λαμπρὸς τὸν φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὸν ἕν τῶν οὐρανῶν».

Φωτίζον διδασκόντων, συγκινούν τὰ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ ἄς πρὸς τοῦ ἄλλου. Ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἐαυτούς μας, τί κέρμεν τὸ παράδειγμα τὸ καλόν;

1. — Συντελεῖ εἰς τὴν ὁδοῦν τὸν Θεοῦ. Ρητὰς καὶ σαφῶς μὲν τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς. «Ὅταν εἴπη, οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν δοξάσονται τὸν Πατέρα σας ποῦ εἶναι καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ αὐτὸ πράγμα γίνεται. Ὅπως τὰν ἴδωσιν Χριστιανούς νὰ κίνομεν τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσχημονῶν τὸν ἐλασφισμὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀγνοίας τὸν Θεόν. Ἀπὸ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τὸς κακοὺς Χριστιανούς, παίρνομεν ἀφορμὴν καὶ τὸν ἐλασφισμὸν Ἄντιθέτως ὅταν μὴ ἀντιπικρῶσιν ὅπως πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀνθρώπους μετὰ πίστιν καὶ ἀγαθότητα καὶ καλοσύνην τέτε δοξάζουσιν τὸν Θεόν μας. Τότε κίνομεν τὸν Θεόν τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

Χριστιανοί, ἄλλα νὰ λέγομεν καὶ ἄλλα νὰ πράττομεν. Μὲ τὸ στόμα νὰ πεινοῦμε ἕνα καὶ εἰς τὴν πράξιν νὰ τὸν κατατρέχομεν. Καὶ τί γίνεται τότε; Φωτίζομεν ἢ σκοτίζομεν; Οἰκοδομοῦμε ἢ κρημνίζομεν; Ἄλλοιμονος μας. Μὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς φῶτα νὰ φωτίζωμεν τὸν κόσμον καὶ ἡμεῖς μὴ εἴμεν τὸ κακὸν τῶν κακῶν μας ἔργων παράδειγμα τῶν σκοτιζομένων. Ὅχι λοιπὸν χίλιες φορὲς δι. Καὶ ρητὰς μὰς εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὗτος λαμπρὸς τὸν φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὸν ἕν τῶν οὐρανῶν».

Φωτίζον διδασκόντων, συγκινούν τὰ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ ἄς πρὸς τοῦ ἄλλου. Ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἐαυτούς μας, τί κέρμεν τὸ παράδειγμα τὸ καλόν;

1. — Συντελεῖ εἰς τὴν ὁδοῦν τὸν Θεοῦ. Ρητὰς καὶ σαφῶς μὲν τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς. «Ὅταν εἴπη, οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν δοξάσονται τὸν Πατέρα σας ποῦ εἶναι καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ αὐτὸ πράγμα γίνεται. Ὅπως τὰν ἴδωσιν Χριστιανούς νὰ κίνομεν τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσχημονῶν τὸν ἐλασφισμὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀγνοίας τὸν Θεόν. Ἀπὸ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τὸς κακοὺς Χριστιανούς, παίρνομεν ἀφορμὴν καὶ τὸν ἐλασφισμὸν Ἄντιθέτως ὅταν μὴ ἀντιπικρῶσιν ὅπως πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀνθρώπους μετὰ πίστιν καὶ ἀγαθότητα καὶ καλοσύνην τέτε δοξάζουσιν τὸν Θεόν μας. Τότε κίνομεν τὸν Θεόν τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

Χριστιανοί, ἄλλα νὰ λέγομεν καὶ ἄλλα νὰ πράττομεν. Μὲ τὸ στόμα νὰ πεινοῦμε ἕνα καὶ εἰς τὴν πράξιν νὰ τὸν κατατρέχομεν. Καὶ τί γίνεται τότε; Φωτίζομεν ἢ σκοτίζομεν; Οἰκοδομοῦμε ἢ κρημνίζομεν; Ἄλλοιμονος μας. Μὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς φῶτα νὰ φωτίζωμεν τὸν κόσμον καὶ ἡμεῖς μὴ εἴμεν τὸ κακὸν τῶν κακῶν μας ἔργων παράδειγμα τῶν σκοτιζομένων. Ὅχι λοιπὸν χίλιες φορὲς δι. Καὶ ρητὰς μὰς εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὗτος λαμπρὸς τὸν φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὸν ἕν τῶν οὐρανῶν».

Φωτίζον διδασκόντων, συγκινούν τὰ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ ἄς πρὸς τοῦ ἄλλου. Ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἐαυτούς μας, τί κέρμεν τὸ παράδειγμα τὸ καλόν;

1. — Συντελεῖ εἰς τὴν ὁδοῦν τὸν Θεοῦ. Ρητὰς καὶ σαφῶς μὲν τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς. «Ὅταν εἴπη, οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν δοξάσονται τὸν Πατέρα σας ποῦ εἶναι καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ αὐτὸ πράγμα γίνεται. Ὅπως τὰν ἴδωσιν Χριστιανούς νὰ κίνομεν τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσχημονῶν τὸν ἐλασφισμὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀγνοίας τὸν Θεόν. Ἀπὸ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τὸς κακοὺς Χριστιανούς, παίρνομεν ἀφορμὴν καὶ τὸν ἐλασφισμὸν Ἄντιθέτως ὅταν μὴ ἀντιπικρῶσιν ὅπως πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀνθρώπους μετὰ πίστιν καὶ ἀγαθότητα καὶ καλοσύνην τέτε δοξάζουσιν τὸν Θεόν μας. Τότε κίνομεν τὸν Θεόν τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

Χριστιανοί, ἄλλα νὰ λέγομεν καὶ ἄλλα νὰ πράττομεν. Μὲ τὸ στόμα νὰ πεινοῦμε ἕνα καὶ εἰς τὴν πράξιν νὰ τὸν κατατρέχομεν. Καὶ τί γίνεται τότε; Φωτίζομεν ἢ σκοτίζομεν; Οἰκοδομοῦμε ἢ κρημνίζομεν; Ἄλλοιμονος μας. Μὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς φῶτα νὰ φωτίζωμεν τὸν κόσμον καὶ ἡμεῖς μὴ εἴμεν τὸ κακὸν τῶν κακῶν μας ἔργων παράδειγμα τῶν σκοτιζομένων. Ὅχι λοιπὸν χίλιες φορὲς δι. Καὶ ρητὰς μὰς εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὗτος λαμπρὸς τὸν φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὸν ἕν τῶν οὐρανῶν».

Φωτίζον διδασκόντων, συγκινούν τὰ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ ἄς πρὸς τοῦ ἄλλου. Ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἐαυτούς μας, τί κέρμεν τὸ παράδειγμα τὸ καλόν;

1. — Συντελεῖ εἰς τὴν ὁδοῦν τὸν Θεοῦ. Ρητὰς καὶ σαφῶς μὲν τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς. «Ὅταν εἴπη, οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν δοξάσονται τὸν Πατέρα σας ποῦ εἶναι καὶ εἰς τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ αὐτὸ πράγμα γίνεται. Ὅπως τὰν ἴδωσιν Χριστιανούς νὰ κίνομεν τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσχημονῶν τὸν ἐλασφισμὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀγνοίας τὸν Θεόν. Ἀπὸ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τὸς κακοὺς Χριστιανούς, παίρνομεν ἀφορμὴν καὶ τὸν ἐλασφισμὸν Ἄντιθέτως ὅταν μὴ ἀντιπικρῶσιν ὅπως πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀνθρώπους μετὰ πίστιν καὶ ἀγαθότητα καὶ καλοσύνην τέτε δοξάζουσιν τὸν Θεόν μας. Τότε κίνομεν τὸν Θεόν τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Δι' αὐτὸ πρωτίστως τὰ λόγια μας πρέπει νὰ εἶναι καλὰ, διὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ ἔργα μας. Μὴν ἀφίην, λοιπὸν Χριστανεῖ, ἀπὸ τὸ στόμα σου νὰ βγαίνουν λόγια ἄσπερα, ἀπρεπῆ, χυδαία, ὑβριστικά. Τὸ λέγει καὶ ὁ Ἄποστολος. «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθε ἄλλ' εἰ τὴ χάριτος καὶ οἰκοδομῆν τῆς χάριτος, ἵνα ὁ ἄλλος ἐκδοσῆται».

2. — Τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων. Κυρίως τοῦτο, τὸ καλόν καὶ ἅγιον παράδειγμα τῶν καλῶν καὶ ἁγίων ἔργων. Τοῦτο κυρίως φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ συγκινεῖ. Ἄλλ' ὅπως εἶπαμε ὅταν ἔχουμε παράδειγμα καλῶν λόγων, θὰ ἔχουμε καὶ καλὸν ἔργον. Τοῦτο ὅμως κατ' ἀνάγκην δὲν γίνεται καὶ ἴσως νὰ μὴ συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον πολλὰς φορὲς συλλαβανόμεθα οἱ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ὁ ἰατρός κ. ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ μετέφερε τὸν ἀσθενῆ τὸν Κορινθίου 301. Τὸ ἱατρεῖον τοῦ Νευρολόγου — Ψυχιάτρου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, μετεφέρθη Βότση 32 (ἐναντὶ Δημοκρατίας), τηλ. 72—058.

Ὁ ἰατρός κ. ΓΟΒΔΕΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ θὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ Πατρῶν ἕως τὰς 23 Ἰουλίου, προκειμένου νὰ παρακολουθήσῃ εἰς Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς Παθολογίας.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται κατ' ἐκαστὴν εἰς τὸ ἱατρεῖον τοῦ δόκτ. Γεροκαστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (ἐναντὶ Τυμπακίου Μεταγωγῶν).

Ὁ ἰατρός κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς βλ. λόγος, ἀποχωρήσας τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πληθ. ἄγ. Νικολάου 413, 80 ἱατρεῖον τοῦ (ἐναντὶ ἱεροσουλίου ἄγ. Νικολάου), τηλ. 21—81 καὶ 92—45.

Ὁ ἰατρός κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς βλ. λόγος, ἀποχωρήσας τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πληθ. ἄγ. Νικολάου 413, 80 ἱατρεῖον τοῦ (ἐναντὶ ἱεροσουλίου ἄγ. Νικολάου), τηλ. 21—81 καὶ 92—45.

Ὁ ἰατρός κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς βλ. λόγος, ἀποχωρήσας τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πληθ. ἄγ. Νικολάου 413, 80 ἱατρεῖον τοῦ (ἐναντὶ ἱεροσουλίου ἄγ. Νικολάου), τηλ. 21—81 καὶ 92—45.

ΠΙΤΣΟΣ

ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πληθ. ἄγ. Νικολάου 413, 80 ἱατρεῖον τοῦ (ἐναντὶ ἱεροσουλίου ἄγ. Νικολάου), τηλ. 21—81 καὶ 92—45.

ΠΙΤΣΟΣ

ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πληθ. ἄγ. Νικολάου 413, 80 ἱατρεῖον τοῦ (ἐναντὶ ἱεροσουλίου ἄγ. Νικολάου), τηλ. 21—81 καὶ 92—45.

ΣΗΜΑΙΕΣ-ΛΑΒΑΡΑ

Ἔτοιμες κα